

[Bertel Dahlgaard.]

ringens side hensyntagende politik overfor de andre partier og i høj grad hensyntagende til det radikale venstres synspunkter. Jeg kan ikke andet end gå ud fra, at venstre bl. a. her har det formål derigennem at skabe ny splid og strid om den sydslesvigske politik og om muligt derved fremme en politik, som vi er imod. Og så skulle det radikale venstre måske have tillid til, at der i øjeblikket kunne tilvejebringes en for os ønskelig politik med et venstre, der bærer sig sådan ad! Jeg må ærlig talt sige, at jeg tror det ærede medlems partis nerver er kommet på hjækant, jeg tror, de ærede medlemmer trænger til at komme hjem i den stille uge.

Men jeg skal gerne sige, hvordan forholdet ligger for os. Venstres manøvre her i dag interesserer ikke det radikale venstre en døjt, og jeg er overbevist om, at den overvejende del af den danske befolkning vil se med stille undren på, hvad venstre anser den tid, vi lever i, for egnet til — en tid, hvor befolkningens sind er fyldt med ganske anderledes alvorlige tanker, og hvor dens forventning til landets rigsdag er, at dens repræsentanter søger at tale sig til rette og undgå den opløsning og indre splid, som truer så mange demokratier i andre lande.

Det radikale venstre vil bede tinget om at give udtryk for denne befolkningens tankegang. Jeg tillader mig at foreslå, at folketinget vedtager følgende udtalelse:

„Idet folketinget udtaler, at det må være en fælles pligt for de demokratiske partier at fremme det bedst mulige samarbejde, og forventer, at regeringen fortsat vil yde sit bidrag hertil og medvirke til en økonomisk politik, der gennemfører afviklingen af krigstidens restriktioner og styrker de danske erhvervs produktion og sundhed, fortsætter tinget behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at det må være en fælles pligt for de demokratiske partier at fremme det bedst mulige samarbejde, og forventer, at regeringen fortsat vil yde sit bidrag hertil og medvirke til en økonomisk politik, der gennemfører afvikling af krigstidens restriktioner og styrker de danske erhvervs produktion og sundhed, fortsætter tinget behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget.“

Statsministeren (Hans Hedtoft): Regeringen kan ikke modtage den af partiet venstre foreslåede dagsorden.

Hvad den af det konservative folkeparti foreslåede dagsorden angår, forstår jeg, at det, man lægger vægt på, er at betone nødvendigheden af forsvarssagens løsning. Jeg er enig heri og kan om denne sag henvise til de af regeringen her fremsatte udtalelser.

Jeg må i den givne situation, hvor venstre søger at begrunde sit mistillidsvotum med en henvisning til den økonomiske politik, tilråde det høje tings medlemmer at vedtage den af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stillede dagsorden.

Erik Eriksen: Må jeg have lov til først at sige, at jeg agter ikke at gå ind i nogen polemik med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, men når han også i sin dagsorden fremhæver Atlantpagten og forsvarret, må jeg gøre opmærksom på den kendsgerning, at der foreligger her aldeles ikke noget problem, hvad den højtærede statsministers udtalelse jo også bekræfter. Der er ikke noget problem, efter at regeringen efterhånden har accepteret oppositionens politik på disse områder. Der er i den danske rigsdag et altovervejende flertal, som er enig i denne politik.

Når det ærede medlem fremdrager forhandlingerne i Kiel, har jeg blot den bemærkning at gøre — for det har jeg jo pligt til —, at det i den givne situation på mig virker en lille smule mærkeligt, men jeg skal som sagt ikke diskutere. Jeg synes ikke, det tjener nogen fornuft. Jeg beklager, at oppositionen ikke har kunnet enes om at sige *det* til regeringen, som efter min mening nu burde siges, og derfor kan jeg kun opfatte den konservative dagsorden som en afledningsmanøvre. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at han ikke må glemme, at når vi taler om den udenrigspolitiske stilling, er det en fortløbende situation, vi er inde i, og jo hurtigere vi derfor kan tage vor stilling til den, des bedre vil det være.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var inde på betragtninger vedrørende forskellen på det ærede medlems stilling til udenrigspolitiske spørgsmål, når der er en socialdemokratisk mindretalsregering, og når der er en venstre mindretalsregering. Jeg skal ikke gå ind på det ærede medlems bemærkninger, og selvom det ærede medlem siger, at han ingen mulighed har i dag for at ændre den faktiske situation, tror jeg alligevel, jeg tør sige, at det, der vil